

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

in domū suā, alius ab alio dilapsus, & me solo relē-
cto, dilabimini. Ego uerò quādo populus hostilis ue-
nit, nō solus sū, & si discipuli terga uerterit: sed pa-
ter mecū manens, nō unquā deserit. Sed hęc uniuersa
locutus sum, ut semper in me in tēpus nō desinēs,
pacem immotam seruare festinetis: in mundo quidē
multis curarum fluctibus aestuante, curis adflikti ue-
xamini, sed ubi tot ærumnis oppressi fueritis, bona
animo sitis, quoniā maiora mortalibus faciam, mū-
dum ego uici.

CAP. XVII.

H statim hoc uociferatus, in cœlum ocu-
lum tendebat, patriq; suo dixit: Rursus
filiū tuū honora, ut prius ei p̄mnesium
totius mortalis carnis gubernare dedisti
uolo ad unum omnes quotquot prius ipse suppedi-
tasti, uita diuina & æterna potiri, ut te cognoscant
Deum solum spem mundi, & tuum, quem nūisti in
terram Christum Iesum, ipse ego super terrā te ho-
norauī, opere perfecto, quod mihi pro nutu tuo de-
disti, ut perficiam. Et tu me o pater nunc honora,
tuo diuino honore, quem à te prius habui, quando
tuo sancto sermone, nondum conditi mundi funda-
menta figebantur, nomen tuum apud uiros, quos ab
obsuro mundi aspectu filio tuo dedisti, & filiū tuū
sermonem immutabili quodam fœdere seruauerunt,
& sermone deprædicarunt, quòd ex te omnia sunt,
que mihi dedisti, quodq; eis sermones tuos uiuificos
tradidi, & ipsi prompti sermonem tuum animo di-
rectore

rectore susceperunt, & didicerunt quòd abs te prodierim, sermoniq; nostro animo obseruabundo crediderunt, quòd tu me in terram misisti. Nunc gratia eorum non aberrantium, non totius cæci mundi nomine ò pater pro illis, quos filio tuo dedisti petès te oro: tui sunt, utrūq; enim est, quæcunque fers mea sunt: & è cõtrario, quæcunq; fero, omnia tua sunt. Sed discipulos nostros, cõcordes extra ipsum flagellũ demonis aduersarij serua, purè pater extra illud flagellũ discipulos cõcordes serua, ut ad unũ omnes uno, quod aiunt iugo, copulati sint, ueluti nos. Cum ab illis uisus in mundo, cū illis congregiebar, ipse uniuersos indemnes custodiebam. Neque aliquis ipso rũ periculoso impietatis cestro cõmotus, perit, præter filiũ interitus, filiũ inquam, demonis hominibus exitiosi, ut sermo in lege scripta memoriæ proditus absolueretur. Nunc pater, à terra redux ad te penetrabo, & hæc uniuersa tibi dixi, ut semper cõmune gaudium, meis operibus absolutum auferrent, & illis diuinum tuum sermonem communicauit, sed ipse mundus inuidens, odio illos habebat, quia germani sancti genitoris, cæli filij, & spurij, mundi ciues sunt, ut & ego mundi hospes sum: nõ enim mortalis è nuptiarum coniunctione contracti seminis terræ sum, non aliquo sermone, ò Pater, non à te peto, ut curiosum sodalium agmen è mundo amplo transferas, sed ut illos oculis inconniuis, ab inauspicato fœdere demonis malorum autoris custodias, meos discipulos tuis sanctis uerbis omnes
sensili-

NONNI PARAPHRASIS

sensibus ueritatis radiis perpurgās sanctifica, tu-
 us sermo ueritas est, ego me ipsum primum pro soda-
 libus uno iugo coniunctis sanctifico, ut tuo uiuifico
 sermone purgentur, & puri sanctificatione uerita-
 tis spiritali igni per membra loti existant. Nō pro
 illis solis te rogo, sed pro omnibus, quotquot abie-
 cta in uentos incredula rabie, rectam fidē propter
 sermonē meorū sodalium habuerint, ut ad unum o-
 mnes, uno, ut dicitur, iugo uincti sunt, ueluti nos, ut
 tu in me es, & ego pater in te sum, uno iugo inter
 nos coaptati: ut & ipsi ē nobis nati, omnes uno iu-
 go coniuncti existant, ut mundus multarum rerū fa-
 bricatorem cognoscat, quod me mundi redemptorē,
 totius humani generis miseris: & gloriam quā de-
 disti mihi, dedi eis, ut & ipsi omnes in nobis, uno iu-
 go constricti existant: unum solium inter nos existē-
 tes sumus, ut conueniē mutuo amore ardeant, ut tu
 quidem pater in me existis, ut & ipse cōmunis, cum
 uniuersis sodalibus delatus sum, ut mūdus graui cor-
 de præditus, sermone gnaro cognoscat, quod tu me
 mundo testi opitulatorē miseris, iuxta precium re-
 demptionis pro humana uita, ut & ipse meos soda-
 les amore prosequeris, nō aliter atque tuum filium.
 O pater uolo, ut quos mihi dederis, & ipsi ubi ego
 sum maneant, ut omnes humanis oculis meū altum
 imperium intueantur. O sancte pater, humanae uitæ
 seruator, non te ò pater mūdus cognouit, ego uerò
 tibi insitus, te cognoui. Et te sapiēs turba hæc meo-
 rum sodalium, habitu animi pio cognouit, quia illis
 sacros

sacros sermones tuos manifestaui, & iterum adhuc ostendam, ut te multo plus cognoscant, ut inter illos uinculum meae dilectionis existat, & ego totus inter illos complear.

CAP. XVIII.

Aec omnia loquutus, prudenti placuit ibat in terram e regione sitam, ubi uagus imber Cedrorum ramis abundantium, tumore rabioso uoluitur, ubi inquam, audax fluxus fluminis torrentis intumescit, ubi erat in propinquo hortus herbidus, quem Dominus petens subibat, petens plantarium bene odorum soliti, & semper uirentis horti. Et audax Iudas alius, illud plantarium nouerat, & Christus umbrosam, & solitarium locum petens, non raro illum locum ingressus fuerat, illic & conuiuialis populus sociorum congregatorum, & Iudas uersipellis exercitum Phariseorum satis instructum expectans, Iudas inquam quasi castris metatis consererat, habens a mali autoribus Pontificibus agmen aliud multum, caestros furoris percitum, & clauas gestans Iudas, arma & faces habens, hortum solitum subit. Et uiri illi simul profecti, alius post alium sursum erectis manibus, multi seminis nemus, a uento lucernas in meditullio positas protegens, attollit. In nemore inquam, quod senex faber arundinibus mutuis dense sparsis coniungens in orbem cinxerat, stellatum ueluti & lucido mundo simile, ubi lucerna in medio lucens, per sinum simul iunctum lucidum lumen, & quasi